

Τα παραθετικά των επιθέτων

Τα επίθετα, εκτός από τον ρόλο τους στο να προσδίδουν ένα χαρακτηριστικό, μια ιδιότητα ή μια ποιότητα στα ουσιαστικά που προσδιορίζουν, έχουν και τη δυνατότητα να συγκρίνουν μεταξύ τους δύο ή περισσότερα ουσιαστικά και να δείχνουν τον βαθμό σύγκρισης. Για να φανεί αυτός ο βαθμός, χρησιμοποιούνται παραγωγικές καταλήξεις ή περιφράσεις, που διαμορφώνουν τρεις βαθμούς του επιθέτου, οι οποίοι είναι οι εξής:

α) Ο θετικός, που δηλώνει απλώς το χαρακτηριστικό, την ποιότητα ή την ιδιότητα ενός ουσιαστικού, π.χ. *Τα μαθήματα της πρώτης τάξης είναι εύκολα.*

β) Ο συγκριτικός, που δηλώνει πως ένα ουσιαστικό έχει ένα χαρακτηριστικό, μια ποιότητα ή μια ιδιότητα σε μεγαλύτερο βαθμό από ένα άλλο ουσιαστικό, π.χ. *Τα μαθήματα της πρώτης τάξης είναι ευκολότερα (ή πιο εύκολα) από τα μαθήματα της δεύτερης τάξης.*

γ) Ο υπερθετικός, που δηλώνει πως ένα ουσιαστικό έχει ένα χαρακτηριστικό, μια ποιότητα ή μια ιδιότητα σε βαθμό μεγαλύτερο από όλα τα άλλα ουσιαστικά του ίδιου είδους. Ο υπερθετικός βαθμός μπορεί να είναι *σχετικός* ή *απόλυτος*. Ο σχετικός υπερθετικός δηλώνει ότι ένα ουσιαστικό, όταν συγκρίνεται με όλα τα άλλα ουσιαστικά του ίδιου είδους, έχει στον μεγαλύτερο βαθμό ένα χαρακτηριστικό, μια ποιότητα ή μια ιδιότητα, π.χ. *Τα μαθήματα της πρώτης τάξης είναι τα ευκολότερα (ή τα πιο εύκολα) από τα μαθήματα των άλλων τάξεων του Γυμνασίου.* Ο απόλυτος υπερθετικός δηλώνει ότι ένα ουσιαστικό έχει ένα χαρακτηριστικό, μια ποιότητα ή μια ιδιότητα σε μέγιστο βαθμό, χωρίς σύγκριση, π.χ. *Τα μαθήματα της πρώτης τάξης είναι ευκολότατα (ή πολύ εύκολα).*

Ο συγκριτικός βαθμός σχηματίζεται με δύο τρόπους, οι οποίοι όμως δεν μπορούν να εφαρμοστούν σε όλα τα επίθετα: α) Με το **πιο** και το **επίθετο σε θετικό βαθμό**. Είναι ο τρόπος που χρησιμοποιείται περισσότερο, τόσο στον προφορικό όσο και στον γραπτό λόγο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, σε ύφος τυπικό, χρησιμοποιείται στη θέση του **πιο** το **πλέον**, π.χ. *Το αεροπλάνο είναι πιο γρήγορο μέσο συγκοινωνίας από το τρένο. Ο υπουργός αποδείχθηκε πλέον ενημερωμένος όλων των παρισταμένων.* β) Με την προσθήκη του επιθέματος **-ό(ύ)τερος, -η, -ο** και σπανιότερα του **-έστερος, -η, -ο** στο θέμα της λέξης, π.χ. *Η άνοιξη είναι ομορφότερη εποχή από το φθινόπωρο. Το Ιόνιο πέλαγος είναι βαθύτερο από το Αιγαίο. Οι οδηγίες της Αλίκης ήταν σαφέστερες από τις οδηγίες του Γιάννη.*

Ορισμένα επίθετα σχηματίζουν και μονολεκτικό και περιφραστικό τύπο, π.χ. *πλουσιότερος* και *πιο πλούσιος*, άλλα μόνο μονολεκτικό, π.χ. *ανώτερος*, και άλλα, που είναι και τα περισσότερα, μόνο περιφραστικό, π.χ. *πιο τεμπέλης*.

Είναι δυνατό, σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, τα επίθετα σε *-ων, -ων, -ον* να σχηματίζουν μονολεκτικό τύπο στον συγκριτικό βαθμό, π.χ. *δεισιδαιμονέστερος*.

Όλοι οι μονολεκτικοί τύποι του συγκριτικού βαθμού κλίνονται σύμφωνα με το παράδειγμα των επιθέτων σε *-ος, -η, -ο*.

Ο **σχετικός υπερθετικός** σχηματίζεται όπως και ο συγκριτικός βαθμός με την προσθήκη του άρθρου, π.χ. *Σήμερα θα παρουσιαστούν τα πιο σημαντικά γεγονότα της χρονιάς που πέρασε. Έζησε την ωραιότερη ημέρα της ζωής του.*

Τα επίθετα που διαθέτουν δύο τύπους στον συγκριτικό βαθμό (μονολεκτικό και περιφραστικό) διαθέτουν δύο τύπους και στον σχετικό υπερθετικό.

Ο **απόλυτος υπερθετικός** σχηματίζεται:

α) Μονολεκτικά, με την προσθήκη του επιθήματος -ό(ύ)τατος, -η, -ο στο θέμα της λέξης, π.χ. *Τα γραπτά των μαθητών της Α' τάξης ήταν μετριότατα.* Στα δικατάληκτα επίθετα σε -ής, -ής, -ές και σε -ων, -ων, -ον σχηματίζεται με την προσθήκη του επιθήματος -έστατος, -η, -ο στο θέμα της λέξης, π.χ. *Τα επιχειρήματά του για την υποστήριξη της θέσης του ήταν σαφέστατα.* Ο μονολεκτικός σχηματισμός του απόλυτου υπερθετικού δεν είναι πολύ συχνός και δε σχηματίζεται από όλα τα επίθετα. Χρησιμοποιείται συνήθως σε τυπικό ύφος.

β) Περιφραστικά, με την προσθήκη του επιρρήματος πολύ, π.χ. *Τα επιχειρήματά του για την υποστήριξη της θέσης του ήταν πολύ σαφή.*

Πολλά συχνόχρηστα επίθετα δε σχηματίζουν τον συγκριτικό και υπερθετικό σύμφωνα με τους τρόπους που παρουσιάστηκαν παραπάνω. Τα επίθετα αυτά έχουν ανώμαλα παραθετικά, τα οποία παρουσιάζονται στον πίνακα Α.

Υπάρχει επίσης στη νέα ελληνική μια ομάδα παραθετικών επιθέτων τα οποία δεν προέρχονται από επίθετα θετικού βαθμού, αλλά από άλλα μέρη του λόγου. Τα παραθετικά αυτά παρατίθενται στον πίνακα Β.

Πίνακας Α: Ανώμαλα παραθετικά

Θετικός	Συγκριτικός	Σχετικός υπερθετικός	Απόλυτος υπερθετικός
απλός	απλούστερος πιο απλός	απλούστερος ο πιο απλός	απλούστατος πολύ απλός
γέρος	γεροντότερος πιο γέρος	ο γεροντότερος ο πιο γέρος	πολύ γέρος
κακός	χειρότερος πιο κακός	ο χειρότερος ο πιο κακός	χειρίστος πολύ κακός κάκιστος
καλός	καλύτερος πιο καλός	ο καλύτερος ο πιο καλός	κάλλιστος πολύ καλός άριστος
κοντός	κοντότερος κοντύτερος πιο κοντός	ο κοντότερος ο κοντύτερος ο πιο κοντός	κοντότατος — πολύ κοντός
λίγος	λιγότερος	ο λιγότερος ο πιο λίγος	ελάχιστος πολύ λίγος
μακρύς	μακρύτερος πιο μακρύς	ο μακρύτερος ο πιο μακρύς	μακρύτατος

μεγάλος	μεγαλύτερος πιο μεγάλος	ο μεγαλύτερος ο πιο μεγάλος	μέγιστος πολύ μεγάλος
μικρός	μικρότερος πιο μικρός	ο μικρότερος ο πιο μικρός	ελάχιστος πολύ μικρός
πολύς	περισσότερος πιο πολύς	ο περισσότερος ο πιο πολύς	πλείστος πάρα πολύς
πρώτος	πρωτύτερος	ο πρωτύτερος	πρώτιστος

Πίνακας Β: Παραθετικά που προέρχονται από άλλα μέρη του λόγου

Θετικός	Συγκριτικός	Σχετικός υπερθετικός	Απόλυτος υπερθετικός
(άνω)	ανώτερος	ο ανώτερος	ανώτατος
(άπω)	απώτερος	ο απώτερος	απώτατος
(ένδον)	ενδότερος	ο ενδότερος	ενδότατος
(έξω)	(εξώτερος)	(ο εξώτερος)	—
(έσω)	(εσώτερος)	(ο εσώτερος)	(εσώτατος)
(κάτω)	κατώτερος	ο κατώτερος	κατώτατος
(πλησίον)	πλησιέστερος	ο πλησιέστερος	(πλησιέστατος)
(προτιμώ)	προτιμότερος	ο προτιμότερος	—
(υπέρ)	υπέρτερος	ο υπέρτερος	υπέρτατος
(προ)	πρότερος	ο πρότερος	—

Σημείωση: Τα *άπω*, *ένδον* και *έσω* είναι επιρρήματα της αρχαίας ελληνικής που χρησιμοποιούνται πολύ σπάνια στη νέα ελληνική.